

Sygn. akt I CSK 832/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa E. J.
przeciwko R. sp. z o.o. w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 29 stycznia 2014 r., sygn. akt VI ACa 799/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej jedynie na oczywistej jej zasadności, a która to podstawa - w jej ocenie - wynika z błędnego zastosowania art. 23 oraz 24 w zw. z art. 448 k.c., skutkującego chybionym przyjęciem odpowiedzialności strony pozwanej za naruszenie dóbr osobistych powoda.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Nie można uznać, że doszło do rażącego naruszenia art. 23 i 24 k.c. przez uwzględnienie powództwa. Sądy *meriti* trafnie wyjaśniły, dlaczego należy uznać, że doszło do naruszenia dobrego imienia i czci powoda. Sugestia skarżącej, że w odniesieniu do osoby powoda powinno używać się innych kryteriów oceny naruszenia tych dóbr ze względu na okoliczność, iż nie jest osobą o nieposzlakowanej opinii, jest całkowicie nieuprawniona. Z lektury skargi kasacyjnej nie wynika także w sposób oczywisty wadliwość poglądu Sądu drugiej instancji, że niezgodne z prawdą samo stwierdzenie, iż dana osoba współpracowała ze służbami specjalnymi jakiegokolwiek państwa nie ma pozytywnych konotacji i powinno uzasadniać odpowiedzialność z tytułu naruszenia dóbr osobistych. Zarzuty w tym zakresie należy uznać jedynie za polemikę strony skarżącej, nie mającą dostatecznie przekonujących podstaw.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).